

1887-09-12

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 1 4 1

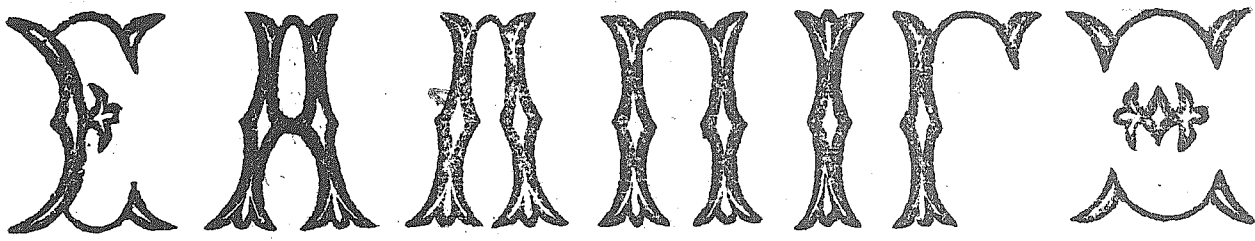
Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10343>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησία
προπληρωτέα.
'Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
'Εν τοῖς χωρίοις 6
'Εν δὲ τῷ ἐξω-
τερικῷ φρ. 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέαι.
Εἰδοποιήσεις καὶ
διατριβαὶ κατ' ἀπο-
κοπήν.
'Αρθρα σύμφωνα τῷ
προγράμματι, δω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συναγκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΟΙΚΩΡΙΚΟΙ ΜΑΣ.

Εἶνε πλέον ἀνάγκη καὶ ἀνάγκη ἀπα-
ραίτητος, ἐάν εὐελκρινῶς ἐπιθυμῶμεν τὴν
διόρθωσιν τῶν χωρικῶν μας, ν' ἀφιε-
ρώσωμεν δι' αὐτοὺς ἄρθρον δλόκληρον,
ἐν ᾧ πραγματευσόμεθα μετὰ πιστῆς καὶ
δικαίας, ὅσον ἐνεστιν, ἀφηγήσεως, τὴν
ἐλευσινότητα τούτων ἢ πολλῶν ἐκ τού-
των, ὧν ἡ διαγωγή κατὰ τὸ πλεῖστον
μέρος ἐγένετο καὶ γίνεται αἰτία τῆς κα-
κοδαιμονίας των, ἣν ὅμως προσπαθοῦν
πάντοτε ν' ἀποδίδωσιν εἰς ἄλλα δευ-
τερευούσης σημασίας αἰτία.

Καὶ λοιπὸν, φίλοι χωρικοὶ, ἔχω σκο-
πὸν εἰς τὸ ἄρθρον μου τοῦτο νὰ σᾶς ἀ-
παριθμήσω ἐν πρὸς ἐν τὰ μεγαλείτερα
ἐλαττώματά σας, τὰ ὁποῖα εἶνε τὰ αἰτία
τῆς δυστυχίας σας, καὶ ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν
ἐννοεῖτε νὰ διορθωθῆτε. Ὁ δὲ σκοπὸς εἶ-
νε, ἀφοῦ σᾶς ἀποδείξω ὅτι τὰ ἐλαττώ-
ματά σας αὐτὰ εἶνε πράγματι κατα-
στρεπτικὰ διὰ σᾶς, νὰ διορθωθῆτε, νὰ
προσπαθησῆτε ν' ἀλλάξτε τρόπον, ἄλ-
λως τὰ παράπονά σας ὅτι δυστυχεῖτε
καὶ ὅτι δὲν δύνασθε νὰ σηκώσητε κεφα-
λὴν δὲν θὰ λείβουν ποτέ. Σημειώσατε
ὅμως ὅτι τὰ ἐλαττώματα αὐτὰ μερι-
κοὶ τὰ ἔχουν καὶ ὅχι ὅλοι, αὐτὸ εἶνε βέ-
βαιον, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς δι' ἐκείνους οἱ ὁ-
ποῖοι τὰ ἔχουν τὰ γράφομεν. Ἐάν δὲ ἐ-
ξετάσητε καλὰ θὰ ἴδητε ὅτι ὅσοι δὲν τὰ
ἔχουν ἐκεῖνοι ζῶσι καὶ καλλίτερα ἀπὸ
τοὺς ἄλλους.

Πρώτη ἀσθένεια τὴν ὁποίαν ἔχετε εἶ-
σθε ὁ κνηροὶ. Σηκόνεσθε τὸ πρωὶ καὶ
ἀντὶ νὰ πᾶτε εἰς τὰς ἐργασίας σας πη-
γαίνεται εἰς τὰ καφενεῖα καὶ ἐκεῖ κά-
θεσθε ὅλην τὴν ἡμέραν διασκεδάζοντες
καὶ χαροποιάζοντες. Περνᾷ ἕνας ἀπὸ
τὸ καφενεῖον νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἐργασί-
αν τοῦ, τοῦ φωνάζει ὁ ἄλλος ὁ ὁποῖος
εἶνε μέσα, «ὦ! ποῦ πᾶς βρε Δημήτρι;
ἐλα νὰ πῆς ἕνα καφὲ ἢ μὴν μαστί-
χαν». εἰσέρχεται ν' ἐκεῖνος, κάθεται,
ἔπειτα, «παίζομεν μὴν πρέφαν; μά
θὰ πάγω εἰς τὸ χωράφι.—ἐλα καλὲ νὰ
παίζωμεν ἕνα παιγνίδι καὶ κατόπιν πά-
γης.—ἐ. χαίτε, νὰ παίζωμεν.» καὶ τὸ
ἕνα παιγνίδι φέρει τὸ ἄλλο, τὸ ἄλλο φέ-
ρει τὴν κόντραν, καὶ τοιοῦτα τρόπως

ἢ κόντρα αὐξάνει εἰς τὴν ράγιν σας
χωρὶς νὰ τὸ αἰσθάνησθε. Ἐχομεν δι'
αὐτὰ πολλὰς σημειώσεις ἀπὸ χωρία.
Πολλοὶ γυναῖκες φιλονεικοῦν με τοὺς
συζύγους των διότι κατόπιν πολλῶν φω-
νῶν των διὰ νὰ ἀρήσῃσι τὸ καφενεῖον
καὶ νὰ πᾶν νὰ δοῦν τὴν δουλειάν τους
δὲν σηκόνονται ἀπὸ τὸ καφενεῖον καὶ
δὲν ἀφίνουν τὸ παιγνίδι. «θωρῶ τὴν
αὔριον τὴν δουλειάν μου» φωνάζουν.
«μὰ αὔριον θὰ πᾶμεν εἰς τὸ δεῖνα μέρος»
—«πᾶμεν μεθ' αὔριον ἐκεῖ καὶ, νὰ σοῦ
πῶ, πάστρευέ μου τὴν γωνιάν.» Αἱ
δυστυχεῖς γυναῖκες ἐπιστρέφουν εἰς τὸ
σπῆτι ἀναθεματίζουσαι καὶ καταρώμε-
ναι καφενεῖα καὶ καφετζήδες. Διὰ τὴν
ὁδὸν ἢ ὁποῖα κατασκευάζεται μετὰξὺ
Λεμησοῦ καὶ Ὀμόδου ἐζητήθησαν ἐρ-
γάται δυστυχεῖς ἀπὸ ἐνὸς χωρίου (ὡς
μὴ τὸ ἀναφέρωμεν) διὰ νὰ ἐργάζωνται
μὲ ἡμερησίον μισθὸν ἐνὸς σελλινίου καὶ
τεσσάρων πεννῶν καὶ ὅμως δὲν ἐπῆγαν
καὶ κάθηνται ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὰ
καφενεῖα. Τοιαύτη σημείωσις ἐστάλη
καὶ ἐκ μέρους τοῦ μηχανικοῦ εἰς τὸν ἐ-
δῶ διοικητὴν. Πῶς λοιπὸν νὰ πεισθῆ ἡ
Κυβέρνησις ὅτι πράγματι ὑπάρχει δυσ-
τυχία;

Δευτέρᾳ ἀσθένειᾳ τὴν ὁποίαν ἔχετε
πολλοὶ οἱ ὁποῖοι ἔχετε πάνω κάτω καὶ
τοὺς τρόπους, εἶσθε δύστροποι εἰς τὴν
πληρωμὴν τῶν φόρων σας, καὶ αὐτὴ ἡ
δυστροπία ἐκ μέρους ἐκείνων οἱ ὁποῖοι
ἔχουσιν, ἔλαμε καὶ τὴν Κυβέρνησιν νὰ
μὴ πιστεῦν καὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι δὲν ἔ-
χουσι τίποτε. Ἄμα φθάσῃ ὁ εἰσπράκτωρ
εἰς ἕν χωρίον βλέπει πολλοὺς οἱ ὁποῖοι
δύνανται νὰ πληρώσωσι καὶ βγαίνουν
ἀπὸ τὴν ὁδὸν τῆς μερῆς τοῦ χωρίου. Κα-
τόπιν ἀφοῦ τοὺς παρουσιασθῆ κλησῆς
διὰ νὰ πληρώσωσι καὶ προστίμων, τότε
ἀμέσως φροντίζουσι καὶ ἐξοφλοῦν τοὺς
φόρους των. Εἶνε ἀλήθεια αὕτη, ἢ σᾶς
συκοφαντοῦμεν; Μᾶς γράφουν ἐκ τι-
νος χωρίου τῆς Μεσαορίας ὅτι ἄνθρωπος,
ὁ ὁποῖος ἔχρεώσῃ 104 γρόσια φόρους
καὶ ἠδύνατο κάλλιστα νὰ τοὺς πληρω-
σῃ ἐγκαίρως, ἐζημιώθη κατόπιν 240
γρόσια, διότι τοῦ ἐπώληθησαν τέσσαρα
πρόβατα ἀξίας 60 γροσίων ἕκαστον διὰ
νὰ ληφθῆ ὁ φόρος, ὅστις μετὰ τοῦ προ-

στίμου ἀνέβη εἰς 118 γρόσια. Δὲν λέγο-
μεν διὰ τοὺς δυστυχεῖς, διότι δι' αὐ-
τοὺς ἔχομεν νὰ κάμωμεν μετὰ τὴν Κυ-
βέρνησιν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι
δύνανται, πρέπει νὰ ἦνε τοιοῦτοι; Πῶς
λοιπὸν νὰ μὴ μεταχειρισθῆ καὶ ἡ Κυ-
βέρνησις βίαν ἀφοῦ ἔμαθεν ὅτι ὑπάρ-
χουν τοιοῦτοι;

Τρίτῃ ἀσθένειᾳ εἶνε ὅτι πολλοὶ ἀσυνεί-
δητοι καὶ ἀθεόφοβοι ἀπεδείχθησαν εἰς
τὰ δικαστήρια ὡς ψευδομάρτυρες. Προ-
σκαλοῦνται καὶ καταθέτουν μεθ' ὁκοῦ
εἰς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ὅτι ξεύρουν,
καὶ μετὰ 5-10 ἡμέρας προσκαλοῦνται
πάλιν νὰ ἐπιβεβαιώσωσιν ὅ τι εἶπον,
καὶ ἀφοῦ καὶ πάλιν ὀρκισθῶσιν ἐπὶ τοῦ
ἱεροῦ Εὐαγγελίου (ὡ τῆς ἀσυνειδησί-
ας!) λέγουσι ἀκριβῶς τὰ ἀντίθετα ὅσων
εἶπον εἰς τὴν πρώτην κατάθεσιν. Χθεσ-
νὰ παραδείγματα ἔχομεν εἰς τὸ ἐδῶ
δικαστήριον. Ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ—«μὰ
καλὰ; σὺ πρὸ 10 ἡμερῶν εἶπες αὐτὰ καὶ
αὐτὰ σήμερον λέγεις ἄλλα; ποῖα εἶνε
τὰ ἀληθῆ;—Τὰ σημερινὰ ἀπαντᾷ ὁ ψευ-
δομάρτυς.—Μὰ καλὰ—λέγει ὁ πρό-
εδρος—προχθὲς δὲν ὀρκισθῆς πάλιν; Ἐδῶ
σιωπᾷ ὁ ἀσυνείδητος. Σκέφθητε λοιπὸν
εἰς ποῖαν θέσιν εὐρίσκεται τὸ δικαστή-
ριον ἐνώπιον τοιούτων καταθέσεων νὰ
καταδικάσῃ ἢ νὰ ἀθώωσῃ. (Περὶ τοῦ
ὅτι τὰ δικαστήρια πρέπει τοὺς τοιοῦτους
ἀμέσως νὰ καθίζωσιν εἰς τὴν φυλακὴν
θὰ εἴπωμεν προσεχῶς). Πῶς εἶνε λοι-
πὸν δυνατόν, ἡ Κυβέρνησις, ἔχουσα τοι-
αῦτα παραδείγματα νὰ μᾶς πιστεῦν
καὶ ὅταν λέγομεν τὴν ἀλήθειαν; Πῶς
εἶνε δυνατόν νὰ μὴ ἀμφιβάλλῃ περὶ μι-
ᾶς οἰαδήποτε καταθέσεως ἂν ἦνε ἀλη-
θῆς ἢ ψευδῆς; (ἀκολουθεῖ)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—Τὸ Ἰρλανδικὸν ζήτημα δεινοῦται
βαθμηδὸν καὶ προαγγέλλονται μεγάλαι
ταραχαὶ ἐνεκα τῶν ἀυστηρῶν μέτρων εἰς
τὰ ὁποῖα προέβη ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις
εἰς τὸ νὰ διαλύσῃ τὸν ἐθνικὸν Σύνδεσμον
καὶ τὰ συνδεδεμένα, τὰ ὁποῖα ἐκάρτιον
τῶν ἀυστηρῶν τούτων μέτρων ἠθέλον νὰ
συνκρατήσωσιν οἱ Ἰρλανδοί.
—Ἐκ Βουκουρεστίου ἀγγέλλεται ὅτι
ἡ Ρουμανικὴ κυβέρνησις προβαίνει εἰς

διαφόρους εξοπλισμούς εν τούτοις μεθοδίοις
ένεκα της πιθανότητος αντιστροφωσικῆς
ρήσεως.

—Ο ἀποδράς ἐκ Τεχεράνης Ἐρζοβί
χάν ἐξέλασται παρὰ τὴν Ἐρζοβίαν μετ'
ἀρχιετῶν ὀπαδῶν, πρὸς μερίδην ἰσχυρῶν
Ἀγγλων. Διαφιδέεται ὅτι οὗτος ἀπει-
κροῦσθη εἰς Περσίαν καὶ ὅτι ἦτο ἐλπίς
να συνληθῆ.

—Μεγάλα κόμματα σχηματίζονται ἐν
Βουλγαρίᾳ τὰ μὲν κατὰ, τὰ δὲ ὑπὲρ τοῦ
Φερδινάνδου. Φόβος εἶνε μὴ ἐκ τούτων
προκύβῃ κινεῖα αἰματηρὰ ἀγχινοσις,
ἣτις βεβήτως θέλει δώσει ἐδολογὸν ἀφορ-
μὴν πρὸς στρατιωτικὴν ἐκ μέρους τῆς
Πύλης ἢ καὶ τῆς Ρωσσίας ἐπέμβασιν.

—Τὰ νεώτερα τῶν Βουλγαρικῶν εἶνε
ὅτι ἡ Γερμανία προέτεινε τῇ Ὑψ. Πύλῃ
να μεσολαβήσῃ παρὰ ταῖς Δυνάμεις ὅ-
πως ἐπέλθῃ λύσις σύμφωνος πρὸς τὰς
προτάσεις τῆς Ρωσσίας. Ἡ Ὑψ. Πύλη
προτίθεται νὰ οικειοποιηθῆ τὰς ζωσικὰς
προτάσεις καὶ νὰ υποβάλῃ αὐτὰς εἰς τὸν
ἀνθιστάμενον τῶν δυνάμεων ὄμιλον οὗ
προεξάρχει ἡ Ἰταλία. Τὸ διάβημα τοῦτο
τῆς Ἀυτοκρατορικῆς κυβερνήσεως θὰ ὑ-
ποστηρίξῃ ἡ γερμανικὴ, ἣτις ἀπ' ἀρχῆς
ἀπεφάνθη ὅτι ἐπιμένει εἰς ἐξομολογίαν ἐ-
δραζομένην ἐπὶ τῶν ζωσικῶν προτάσε-
ων. Ἐν Ρουσσουκίῳ ἀπειλητικαὶ ἐπιστο-
λαὶ ἐδόθησαν εἰς τοὺς ἐκεῖ γάλλους ὑ-
πηκόους καὶ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Γαλ-
λίας. Ὡς ἐκ τούτου ἡ Γαλλία ἀπέβη ἔν-
δυσμενεστέρῃ πρὸς τοὺς Βουλγάρους.

—Αἱ πολιτικαὶ ἐφημερίδες πληροφορο-
ροῦνται ἐκ Πετροπόλεως ὅτι θὰ προδω-
σιν εἰς Ρωσίαν εἰς πειράματα ἐπιστρα-
τευσίων. Οἱ ἐφιθροὶ τῶν κατηγοριῶν τοῦ
1876 καὶ 1879 προσκαλοῦνται νὰ προ-
σέλθωσιν εἰς τὰ συντάγματα αὐτῶν τὴν
7 καὶ τὴν 8 Σεπτεμβρίου. Συνάμα γρηθί-
σονται πειράματα ἐπιβάσεως στρατοῦ εἰς
τοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμούς. Μετα-
ξὺ δ' Ὀδησσῶν καὶ Σεβαστοπόλεως θὰ
προδωσῶν εἰς πειράματα ἐπιβάσεως καὶ
ἀποβάσεως στρατοῦ ἐπὶ πολιτικῶν πολι-
ων.

—Βεβατοῦται ὅτι ὁ Κοδοῦργος ἀπε-
λευθετῶν εἰς τὰ ἐν Ὀδησσίᾳ κτήματα
αὐτοῦ, ἐνθα θέλει διατίθει τέσσαρας ἐ-
βδομάδας. Φαίνεται ὅτι ἡ ἀφορήτος κα-
τάστισις εἰς τὴν περιήλθον τὰ Βουλγα-
ρικὰ θὰ ἀναγκάσῃ τὸν πρίγκηπα ν' ἀ-
πομακρυνθῆ οὐχὶ διὰ τέσσαρας ἐβδομά-
δας ἀλλὰ διαρκῶς.

—Ο πολισπούδιστος καὶ πολέμιος
δημοιογράφος, ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐφημε-
ριοῦ «Νεολόγου» τῆς Κωνσταντινουπόλεως
δ' Ἀκρίτ. κ. Σ. Γ. Βουτιρῆς ἐτιμήθη παρὰ
τῆς αὐτοκρατορικῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερ-
νήσεως διὰ παρασημὸν Ὀσμάνε γ' τά-
ξεως. Συγχαιρομεν ἀπὸ καρδίας τὸν γερα-
ρὸν τοῦτον καὶ πολὺπερὸν δημοσιογρά-
φον τὸν διὰ τῆς ἀφαιρίας καὶ γλαφυρῆς
γλώσσης του, καὶ ἐν ἡμέραις ἐτι χαλε-
παῖς, κατὰ τὸ μακρὸν τῆς δημοσιογραφί-
ας του ἀτάδιον ἐσχηματιστὴν καὶ ἐσ-

χηματοῦντα σπουδαίως τὰ σιμυζέοντα
τῆς τε Ἀυτοκρατορίας καὶ τοῦ ἔθνους εἰς
δ' ἀντήκει.

—Ἡ ἐλλογιμωτάτη δεσποινὶς Ἀγνή Σμιθ ἐ-
ξέδωκεν ἐν Λονδίῳ νέον σύγγραμμα περὶ
τῆς νήσου Κύπρου, τὸ ὁποῖον ἀπ' ἀρχῆς μέ-
χρι τέλους χαρακτηρίζει εὐσυνειδήτους ἀμερο-
ληψία, ἣτις διορθοῖ πολλὰς πλάνους ἄλλων
ἐπισκεψαμένων τὴν Κύπρον καὶ δυσμενῶς πε-
ρὶ αὐτῆς ἀπορρηγμένων. Θεωροῦντες ὅτι
παρέχμεν εὐάρεστον ἀνάγνωσμα τοῖς κ. κ.
ἀναγνώταις μας, ἐραυρίζομεθα ἐκ τοῦ ἐγκρίτου
περιοδικοῦ Ἐσπέρου τὰς κυριωτέρας περὶ
Κύπρου καὶ κυπρίων ἰδέας τῆς εὐγενοῦς Ἀγ-
γλίδος.

—Ἡ συγγραφεὺς διελοῦσα τὴν τε πεδινήν
καὶ ὄρεινὴν γῶραν τῆς νήσου θαυμάζει καὶ
ἐκθειάζει τὰς φυσικὰς αὐτῆς καλλονάς. Τὴν
τοποθεσίαν τῆς Κερυνείας παραβάλλει πρὸς
τὴν τῆς Ἐιδελβέργης καὶ τὴν τῶν πόλεων
τῶν παραθαλασσίων Ἀλπεων τῆς Γαλλίας.
Τὰ περὶ τὴν ἱερὰν Μονὴν τῆς Παναγίας τοῦ
Κύκκου διεγείρουσιν ἐν αὐτῇ ἐξάλλον ἐθου-
σιασμόν. Ἡ Κύπρος λέγει οὐδεμίαν τῶν ἀγ-
γλικῶν κτήτειν ὑπολείπεται οὔτε κατὰ τὴν
ὠραιότητα, οὔτε κατὰ τὴν γονιμότητα, οὔτε
κατὰ τὴν σπουδαιότητα.

—Δι' ὄλου τοῦ συγγράμματος διήκει ὁ αὐ-
τὸς πόθος τῆς συγγραφεῖς ὅπως ἀρνηται πᾶ-
σάν εἰδῆσιν ἐκ τοῦ σώματος αὐτῶν τῶν κα-
τοίκων συνδιαλεγομένη πρὸς αὐτοὺς οὐχὶ διὰ
διερμηνέων ἀλλὰ κατ' εὐθείαν. Ἐν τῇ συνεν-
τεύξει τῆς πρὸς τὸν Μητροπολίτην Κερυνείας
ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τοῦ αγ. Παντελεήμονος ἀ-
νακινεῖ τὸ ζήτημα τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλη-
σιῶν, ζητοῦσα νὰ μάθῃ τὴν γνώμην αὐτοῦ
ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου θέματος. Ὁ Μη-
τροπολίτης ἀπαντᾷ ὅτι ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ
δύο πρακτικαὶ δυσκολίαι ὑπάρχουσιν ἐκ μέ-
ρους τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας πρῶτον ὅτι
ἡ Ἀγγλικὴ Ἐκκλησία δὲν παραδέχεται εἰκό-
νας, καὶ δεύτερον ὅτι δὲν ἐπιβάλλει τὴν νητεῖ-
αν. Μετὰ ταῦτα ἡ ἐλλόγιμος Ἀγγλίς μετα-
βαίνει εἰς ἄλλο ζήτημα λέγουσα τῷ Μητρο-
πολίτῃ «μοὶ εἶπον ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ διοίκησις
ἀπαρτέσει ἐν μέρει τῷ Κυπριακῷ κλήρῳ, διό-
τι ἐπεδλήθη φόρος εἰς τὰ κτήματα αὐτοῦ, καὶ
διότι προτέτι αἱ γαῖαι ὑπερετιμήθησαν ὑπὸ τῆς
Κυβερνήσεως.» Ὁ Μητροπολίτης μειδιάσας
εἶπεν «προτίμων νὰ μὴ ἐκφράσω γνώμην ἐπὶ
τοιούτων πραγμάτων. Ἀλλ' εἶπε ἀληθές ὅτι
ἤδη ζῶμεν μετὰ μείζονος δυσκολίας ἢ πρότε-
ρον. Ἀλλοτε ἐλαυδῶομεν παρὰ τῆς τουρκι-
κῆς κυβερνήσεως Βεράτιον, δι' οὗ ἠδυνάμεθα
νὰ συνάγωμεν συνδρομὰς παρὰ τοῦ ἡμετέρου
κοιμνίου. Τὸ ἔθος τοῦτο δὲν ἀνενοώθη ὑπὸ τῶν
Ἀγγλων, καὶ ἐπειδὴ ὁ λαὸς ἀρέθη ἐλευθερὸς
νὰ διδῆ ὅ τι αὐτῷ θέλη, δίδει πολὺ ἔλιγα.»

—Ἐν τῇ κωμοτόλει «Μόρφου» ἐρωτᾷ ἡ
δεσποινὶς Σμιθ τὸν αὐτόθι προεξάμενον τοῦ
κλήρου Ἀρχιμανδρίτην. «Εὐρίσκετε καλλι-
τέρευσιν τινα ἐν τῷ τόπῳ ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς
κατοχῆς;» «Βεβαίως» ἀπήντησεν ἑκείνος
προσθεὶς καὶ τὰ ἀκόλουθα: «Ἡ παῦσις τῆς κα-
ταδυναστείας τῶν ζαπτιέδων καὶ ἡ κυβερνη-
τικὴ γοργία εἰς τὰ ἐγχώρια σχολεῖα μεγά-
λως ἐξετιμήθησαν ὑπὸ πάντων. Ἀὐρίον, ἐορτῇ
τοῦ αγ. Γεωργίου ἐορτάζομεν καὶ πρὸς τιμὴν

τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.» «Καὶ νότους
ἡγεμόνας ἀναγνωρίζεται ἐν Κύπρῳ;» ὑπέλα-
βεν ἡ ξένη. «Τρεῖς, εἶπε ἑκείνος, τὸν Σουλ-
τάνον, τὴν βασιλισσάν Βικτωρίαν καὶ τὸν
βασιλέα Γεώργιον. Ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τῆς
Κύκκου εὐρίσκει ἡ περιηγήτρια ἀκρὰν καθα-
ριότητα καὶ λαμπρὰν ὑποδοχὴν. κατακρίνει ὁ-
μως τὴν μετ' ἀγκούτου ταχύτητος καὶ ἐρ-
ρονόρῳι; ἀάκρωτι τῶν ἱερῶν εὐχῶν, καὶ
ἀποφάσκειται ὅτι ἡ Κύπρος δὲν ἀπὸ ἀλλοῦ εἰ-
σέτι τῶν μέσων ἀώων καὶ ὅτι τοιαύτη τα-
χύτης καὶ βαττολογία ἐν ταῖς προσευχαῖς οὐ-
δὲν κοινὸν ἔχουσι πρὸς τὴν ὑπὲρ τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ συστάσαν πνευματικὴν λατρείαν. Δια-
κρῦπτει ἑμῶς ἀλλοχρῶ τοῦ συγγράμματός
τῆς ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἔχει ζῶην ἐν
ἐαυτῇ, ὅτι ἀπεκλείπει πρὸς τὴν ἀγίαν Γρα-
φὴν ὡς πρὸς ἀλάθαστον ὁδηγόν.

—Ἐν τῇ κωμῇ Κάμπου προτεκάλειεν ἡ
περιηγήτρια εἰς τὴν σκηρὴν αὐτῆς τὸν διδά-
σκαλον, ὅτις μετὰ ἄλλων (ἀσκητῶν) εἶπε
καὶ ταῦτα: «πρὸ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἀγγλων
εἰς τὸν τόπον εὐρισκόμεθα εἰς ἐσχάτην βαρ-
βαρότητα δὲν εἰμὲθα κρείττους τῶν Ἴσπων,
τῶν κτητῶν.» (καὶ μήπως τῶρα ἔγινες κρεί-
των πωγὲ διδάσκαλος;) «Ἀλλ' ἡ Δέσποινα ἡμῶν,
ἡ Βασιλισσα ἐποίησε κατοχὴν ἡμῶν, καὶ τὰ
ἡμέτερα πνεύματα ἔρξατο ν' ἀναπτύσσου-
ται.» (καὶ πρῶτον εἶπε ὁ διδάσκαλος τοῦ Κάμ-
που). «Ἡ βασιλισσα ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν νὰ μά-
θωμεν γράμματα. Πολλὰ τὰ ἔτη τῆς Βασιλί-
σης καὶ τοῦ κυρίου Στέφανου πολλὰ τὰ ἔτη
εἰμὲθα ἐλεύθεροι.» (Ἀληθὲς ὁ διδάσκαλος τοῦ Κάμ-
που κειώθησε τῶρα ἡ γῆ ἱεροῦ καὶ ἡ γῆ ἡμῶν.)

—Ἐν τῇ κωμῇ Χρυσορροικίτης ἡ λογία
Ἀγγλὶς ἀπὸ τῆς εἰσελεύσεως εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς αὐ-
τόθι Σχολῆς συμβουλάσκει τινὰς, ὡς ἐπεσφράγι-
σε διὰ τῶν ἀκολουθῶν. «Ὁ ἀνθρώπος εἶπε
ὅτις γωρίζει γράμματα, καὶ γωρίζει πῶς νὰ
μεταχειρίζεται τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς ἐρ-
γόχειρόν τι ἔχει διπλασια, ἀξίαν τοῦ ἀγνο-
ούτος ἀμρότερα, πράγματι, ἀνευ ἀμφοτέρων
τούτων οὐδεὶς δύναται νὰ θεωρηθῆ τελείως
ἀνθρώπος.» Οἱ λόγοι οὗτοι κατέστησαν σκυ-
θρωποὺς τὸν τε Σύριον διερμηνέα Γεώργιον
καὶ τὸν Ἡγούμενον τῆς Μονῆς. Ἡ δὲ τυχεῖς
ξένη ἀγνοοῦσα, ὡς λέγει, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος
ἦτο ἐντελῶς ἀγράμματος, ὁ δὲ δεύτερος σχε-
δὸν ὁμοίως ἐκεῖ ὡς ἐλυπήθη ἐγκαρδίως, διότι
ἐξεργάσθη τοιούτῳ τρόπῳ.

—Παραδοξῶς οὐδαμῶς τοῦ συγγράμματός
τῆς ποιεῖται λόγον ἢ περιηγήτρια οὔτε περὶ
τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου,
οὔτε περὶ Ἀμμοῦ, πολὺ δὲ σπανίως ἀναφέ-
ρει τι περὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀνώτερων ὑπαλ-
λήλων τῆς Κυβερνήσεως. Φαίνεται ὅτι ἐκ
προθέσεως ἀπέφυγε τὴν συναναμνηρὴν πρὸς
ταιαῦτα πρόσωπα ὅπως μὴ ἐξασκήσῃ ἐπι-
προσῆ τινα ἐπὶ τῶν κρίσεων αὐτῆς.

—Ἐν τούτοις εἶχε ἐρωτῆται τὸν κύριον
Ουότκινς διευθυντὴν τῆς Ὀθωμανικῆς τρα-
πέζης ἐν Λάρνακί ἂν εἰ Κύπρις ἀρέσκωνται
ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν διοίκησιν. «Ἀναμριβό-
λως» ἀπήντησεν ἑκείνος. «Πρὸ τῆς κατο-
χῆς οὐδέποτε ἠδύαντο νὰ εἰπωσιν, ὅτι ἦ-
σαν κύριοι τῆς ζωῆς των.» (Ἐπὶ Τουρκίας δὲν
εἰμὲθα κύριοι τῆς ζωῆς μας καὶ σήμερον ἔχομεν πολ-
λοὺς κύριους τῆς ζωῆς μας). Μόνον θερμολέφαλοι

Εταρον. Την 30ην του Ιδίου μηνός εν προκηχωρη-
κυία νυκτι εβρασαν εις το αυτο χωριον ζαπτιγες τινες
μετα του αρχηγου αυτου, η κληρονομη κινητη ατυνο-
μια της Επαρχιας, η εντολην εχουσα να εξεταζη τα
γεροντικα συμβουλια των χωριων περι των ανηθηκων
ανθρωπων. Αρμπιζαντες τον Μουκταρην εξητον παρ'
αυτου στρωματα ο μουκταρης τότε εσπευσε να τους ε-
τοιμαση τ' αναγκαια στρωματα, ζητησας βοηθον και τον
πλησιον του αδελφον, μελος του γεροντικου Συμβουλι-
ου, αφοσ δε μετα κλοπον εφροντισαν παντα εν τω αυτη ωρα,
η κυρα Αστυναμια, η μαλλον ο αρχηγος, εξετασας τα
στρωματα ευρεν αυτα ακαταλληλα δια την βαρην του
και εξητει μαλακωτερα επειδη ομως ο μουκταρης και
το μελος του γερ. Συμβ. ειπον εις αυτους οτι εινε αδυνα-
τον να ευρεθωσιν αλλα ενεκα της δυστυχιας, ητις καταμα-
στιζει προ χρονων το χωριον συνεπεια 2-η 3 τοκογλυ-
φων, η ειρημενη αστυνομια υβρισεν αυτους αναιδεστατα
και ανεχωρησε μετ' απειλης οτι θα τους καταγγειλη
ως ατακτους του χωριου.

Ιδου λοιπον οποια τα εργα των υπαλληλων σου Σ.
Κ. ους πληρονεις εκ του ιδρωτος των πτωχων. Ιδου
φανερωτατα αντι να προστατευθωσιν υπ' αυτων, συμ-
βαινει το εναντιον περιφρονουνται και απμαζονται υπ'
αυτων. Εχει λοιπον δικον ο λαος να φωναζη, εχει
δικον να σε δημοσιευη εις τας εφημεριδας: Κρινε συ
πλεον διοτι η θεσις του λαου εινε απελπιστικη. «το γαρ
πολυ της Ολιψευος γεννα παραπροσνην.»
Τοσαυτα επι του παρόντος. Εκ της Επαρχιας
Κυθραιας.

Α ά ρ ν α ξ. — Το ένταυθα τελωνειον, εκτιμα τας δια-
φορους των Εμπορων πραγματειας, η εις τας τρεχουσας
τιμας, (επερ και δικιον) η επι μιας προκατακλυσματικας
ταριφας, ητις πολλακις φερει τον εμπορευμενον εις α-
πελλι σημειον, διοτι πολλα ειδη πραγματειων ως οχαλα-
κος, τα κηρια, τα πνευματα, σχεδον ολη η μηχανοτομια,
ειναι εκτιμημενα εις διπλασιαν η και τριπλασιαν τιμην,
και το τελωνειον, αντι 8 ος μεταμορφουται εις 12-16
20 ος, και ο Εμπορος υποχρεουται να σεβητε την τα-
ριφην, και να πληρωνη κατα τα λεγειν αυτης. Μεταυ
των ειρημενων της ταριφας ειδων συμπίπτει και ο κα-
φες, εκτιμηθεισ τότε 11 1/2 γροσια την δοκην ενδω
λοιπον επιματο και αυτος 9 η 10 γρ. ητο σεβατη η
ταριφα σημερον οποτε η τιμη αυτου ειναι 23-24 τι α-
παιτειται υπο του Εκτιμητου του τελωνειου να γινη;

2. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.
(Τά κυριώτερα ιστορικά γεγονότα).
(συνέχεια)

- Ετη
πρδ Χριστου.
1452. Συνεγραφη υπο του Μωυσεως η Πεντατευχος,
ητοι τα πέντε βιβλία της Ιερας γραφης.
1451. Θάνατος του Μωυσεως τον οποιον διεδέχθη ο
Ίησους του Ναυη.
1425. Ο Πέλωψ υιός του Ταντάλου βασιλέως της
Φρυγιας μετώκισεν εις την Πελοπόννησον, συνεζεύ-
χη την θυγατέρα του Οινόμαχου Ίπποδάμειν, οι δε
υιοι και απόγονοι του ονομάσθησαν Πελοπίδαι.
1389. Ο Άγιος βαπτίζεται εις την Ιταλίαν κατά τας
εξβολάς του Τιέρεως. Ο Κρόνος εξ Ελλάδος κα-
ταρροει εις Ιταλίαν, νομοθετεί την θυγατέρα του Ί-
ανου και εισάγει εκεί την γεωργίαν. Διαδεχθείς δε τον
πενθερόν του εκωβέρευθεν εις πρόπον ωστε η ειρήνη, η
αφρονία και η δικαιοσύνη ημαζον, διό και η εποχή εκά-
νη ονομάσθη Χρυσού αιών.
1384. Γέννησις του Ηρακλέους υπό της Αλκμήνης.
1326. Σύστασις των Ισθμικών αγώνων εν Κορίνθω.
1266. Ο Οιδίπους λύσας το της Σφηγίδας αινιγμα νομ-
φύεται την μητέρα του Ιοκάστην (εν άγνοια) και γίνε-
ται βασιλεύς των Θηβών.
1263. Οι Αργοναυται εκπλεύσαν εις Κολχίδα υπό την
αρχηγίαν του Ίάσονος.
1257. Ο του Αιγύως Θησείς ανακεί εις εν άστν, τας
Αθήνας, τας απραδην οικουνας την Αττικήν.
1252. Θεμελιούται η Τύρος.
1242. Ο Εύανδρος μετά Πελασγών και Αρκάδων απο-
κεί εις Λάτιον της Ιταλιας και κείζει παρά ταν Αθεν-

Μικτεύτατα. Θέλει την πρέπουσαν τιμήν της ημέρας η-
ται πρδ 24 διότι άλλως ζημιού το τελωνειον. Αραριμ
Κύριοι Τελωνιοι που εβρασε το συμμερον σας και δεν
επιτρέπετε εις τον άλλον να σας γελά, και βεβιαώς
έκων άκων ο Εμπορος τί θα κάμη; θα υποχρεωθή να
πληρωση και αν φωνάζη, τί σας μέλει; στουμπώστε τα
φτια σας, και ες ενθυμηθή και εκείνος οτι το Ίου-
ρον αντιπαχει του Δικαιου.

Οφείλεις να υποβάλης

Συ ο υπέδουλος λάος τάς πράξεις σου, υπ' ε-
ψιν των κυβερνώτων σου. Οφείλεις να ζητήσης την συμ-
κατάθεσιν των, αν πρέπει να καθήσης αν πρέπει να
σταθής αν πρέπει να κινηθής, άλλως αν απραξίσης
να πράττης ως θέλεις, μάθε οτι έχθηες, οτι καταστρά-
φης ανεπανορθωτί.

Εστω σοι ως προχάδειγμα το πρόσφατον γεγονός, η
πρδ άλλων ημερών απέρχαις σου, να κρίσης Σφα-
γείον νέον, όπως χρησιμοποίητης φαίνεται το πα-
λαιόν, διό πετρελαιαποθήκη, η πυριτιδαποθήκη, και
αίρησις άνωτέρα φωνή του Διοικητου σου, του λέγει,
«η πράξις σου αντιβαίνει εις τας τελωνιακάς αρχάς
το κτίριον σου, ειναι παρὰ την Οχλασσην, και οφείλεις
να κλύση» και άμέσως κλύει.

Το εφεδρον ομως εφερούμενος θεμελιών, το οποιον ε-
νακάνει άνω των 10 λιρών, ποιος θα το πληρωση;
βεβιαώς Κι φάλλα πάγα λέγει: Ιταλική τις ρή-
τρα, Εκείνος οστις διάταξαι να ιδρωθη νέον Σφαγείον,
χωρίς να καθυποβάλη τούτο εις την πολυ πλησιον ε-
ριστικώμενην αρχήν του.

Ο Κύριος Δήμαρχος ως νομικός, ωφείλει να κάμη
χρήσιν των άρθρων του νόμου, να εβρη τον τρόπον, να
αποπικρατωθή το έργον ούτως προϊσταται, αλλά ας λά-
βη υπό σημειωσιν τό. Οφείλεις να καθυποβάλη.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ
κρασια κληής ποιότη. Άπισσα γρ. 140—145
" συνήθη μαύρα γερά " 80—120
" κόκκινα " 50—70
" χαλακμένα " 30—40
ρακή σούμα 19 βελ. η δοκ. πικρδ. 45
(Me Miran Αγγλιας 132)

- τίνον λόφον πόλιν ην ώνόμασε Παλλάτιον εκ της θυ-
γατρδς του Παλλάδος.
1225. Ο Θηβαϊκός πόλεμος. Ο Έπεικλής και Πο-
λυνεϊκής υιοι του Οιδίποδος άλληλοφρονούντα: εν μάχη
περι της αρχής. Ο Εύρυσθένης και Προκλής βασι-
λεύουσιν εν Λακεδαίμονι.
1202. Η διάσπημος φίλια του Όρέστου και Πυλάδου.
—Ο Τεύκρος υιός του Τελαμωνίους διαωθείς υπό του
πατρός του εκ της παρὰ την Αττικήν Σαλαμίνος, κεί-
ζει την Σαλαμίνα της Κύπρου.
1198. Η άρχαγή της Ελένης, συζύγου του βασιλέως
της Σπάρτης Μενελάου, υπό του Πάριδος.
1193. Αρχεται ο Τρωϊκός πόλεμος.
1184. Άλωσις και έμπρησμος της Τροίας υπό των
Έλλήνων.
1183. Θάνατος του Άγαμέμνονος εν Μυκήναις υπό
της συζύγου του Κλυταμνήστρας.
1182. Ο Αιγύως επιβάλλεται εις Ιταλίαν και νομ-
φύεται την Λαδωνίαν θυγατέρα του βασιλέως Λατί-
νου.
1165. Ο Σαμψών άνδραγαθει κατά των Φιλιστίνων.
1115. Εγνώσθη η ναυτική πυξις εις Κίον.
1104. Κάθοδος των Ηρακλειδών εις την Πελοπόννη-
σον.
1095. Ο Σαουλ έχρίσθη βασιλεύς των Ισραηλιτών
1087. Εγεννήθη ο Δαβίδ.
1082. Ο Χεσθ ή Χέμις βασιλεύει εν Αιγύπτω, εις εν
αποδίδεται και η πρώτη πυραμις.
1070. Θάνατος του Κόδρου, τελευταίου βασιλέως των
Αθηνών. Κατάργησις της βασιλείας και σύστασις Ισο-
κτιών αρχόντων, διό την έριδα του Μένωνος και Μη-
λέως υιόν του Κόδρου.
1050. Ο Δαβίδ έχρίσθη βασιλεύς των Ισραηλιτών,
και κυριεύσας την Ιερουσαλήμ. κτίστησεν αυτήν προ-
τεύουσαν του βασιλείου του.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
Σάββατον 12 Σεπτεμβρίου Ανατολή Ηλίου ωρ 6 λ. 2
Δύσις. ωρ. 5 λ. 54
Τετάρτη. 16 Σεπτεμβρίου Ανατολή Ηλίου ωρ. 6 λ. 6
Δύσις. ωρ. 5 λ. 50.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Παρακαλούνται οι κατά τόπους συνδρομη-
αί να εμβάσωσι τας συνδρομάς των εις τους
άξιου κ. κ. επιστάτας του φύλλου παρ' ωι θέ-
λουσι λάβει και τας αποδείξεις της πληρωμής
υπογεγραμμένας ύφ' ημών. Ωσαύτως παρα-
καλούνται οι συνδρομηται εκείνοι παρ' εις έ-
πιστάσις δεν υπάρχει να στείλωσιν ημίν τας
συνδρομάς των ταχυδρομικώς, είτε εις χρήμα-
τα είτε εις γραμματόσημα των 20 παρ. Παρα-
καλούνται δ' επίτιης άπαντες οι συνδρομηται να
εξετάζωσι καλώς εν τη αποδείξει ποτε λήγει
το έτος της συνδρομής των και ποτε αρχεται
τό νέον, τούτο δε, επειδή εις ανάγκη, ένεκεν
πολλών λαμβανόντων το φύλλον, επί 9 μη-
νας και έπειτα άρνούμενων την γλισχροτάτην
αυτών συνδρομήν, να εφαρμόσωμεν αυστηρωδς
το σύστημα της προπληρωμής, διό να ηνε και
οι κ. συνδρομηται κύριοι να κρατήσουν η μη
αι δι' άλλο έτος το φύλλον.

Οστις θέλει να βράπη με λινην κλωστήν
εν πλήρει πεποιθήσει περι της στερεότητος
και δυνατότητός της, ες δράμη και προμη-
θευθή εκ των πρωτίστης και μοναδικής ποι-
ότητος καρουλιών δια ραπτομηχανάς, εξ' ών
δκ. Αλέξανδρος Λαμπής έπρομηθέυστατο εσχά-
τως εις το ένταυθα κατά την δδόν «Πατρι-
κίου» αγοράν «Μπιλιάρδου» και υπ' άρ. 7
κατάστημά του. Το μήκος της κλωστής έ-
κάστου καρουλιού εινε 200 ύαρδών, η δε
τιμή γονδρικώς μεν σελλ. 1 πένν. 2 την δω-
δεκάδα, λιανικώς δε 30 παρ. έκαστον. Οι δο-
κιμάζοντες αυτα πείθονται περι της αξιας των.

- 1038. Εγεννήθη ο Σολομών.
1015. Έτελεύτησεν ο Δαβίδ και διεδέχθη αυτον ο υιός
του Σολομών.
1012. Η έναρξις της οικοδομής του Ναου του Σολο-
μώντος.
1004. Τα εγκαινια του ναου του Σολομώντος.
996. Ο Σολομών ήτοίμασε στόλον εις την Έρυθράν
θάλασσαν διό να στείλη αυτον εις Οφείρ ητοι την
μεσημέρινην Αραβίαν και τας Ινδιας.
980. Ημικζεν ο Όμηρος.—Τελευταί ο Σολομών και
το βασιλειον των Ιουδαίων διακρίεται μεταξύ των δύο
υιόν του Ρεβοάμ και Ιεροβάμ. Καί το μεν ώνομάσθη
βασιλειον του Ιουδα με πρωτεύουσαν την Ιερουσαλήμ
υπό τον Ρεβοάμ, το δε, βασιλειον του Ισραήλ με πρω-
τεύουσαν την Σιχέμ υπό τον Ιεροβάμ.
958. Σουσακίμ ο α. βασιλεύς της Αιγύπτου εκυριεύσε
την Ιερουσαλήμ.
914. Εκρίσθη η πόλις Σαμαρεία από τον Άμβεήν.
Ημικζον τότε ο Ηλας και ο Έλισσαύος.
886. Τα ποιήματα του Όμηρου μεταφέρονται εξ Α-
σιας εις Ελλάδα. Ο Ηπίδοξ ήκημζε τότε.
884. Η νομοθεσία του Λυκούργου εις την Σπάρτην.
873. Εύρεσις της επι του μακρόρου γλυπτικής.
869. Εφεύρεσις της πλαστικης (ζυγαριάζ) υπό Φειδωνος
βασιλέως του Αργους. Πρώτη τύποισις άργυρου νομί-
σματος εις Αγγιναν. Η θεμελιώσις της Καρχηδόνος
υπό της Αιδούς.
820. Άλωσις της Νινευη υπό του Αρδάκου βασιλέ-
ως των Μήδων. Ο Σαρδανάπαλος βασιλεύς αυτής ά-
ναγκάζεται να καθή μετά των γυναικών και θησαυρών
του, επί πυράς αναφθείσης υπό του ίδιου.

Εκ του τυπογραφείου «Σάλλιγγρος.»